

Z obsahu:

**Mariino ANO
v Božím plánu spásy**

Jan Pavel II. při
generální audienci
18. září 1996.

– strana 2 –

**Překročit práh
pokory**

Ohlédnutí za pasto-
rační cestou Dona
Gobbiho.

– strana 6 –

Poselství

Stenografický
záznam promluvy
P. J. Zovka ve Valaš-
ském Meziříčí.

– strana 7 –

**Úmysly Apoštolátu
modlitby na měsíc
říjen**

– strana 8 –

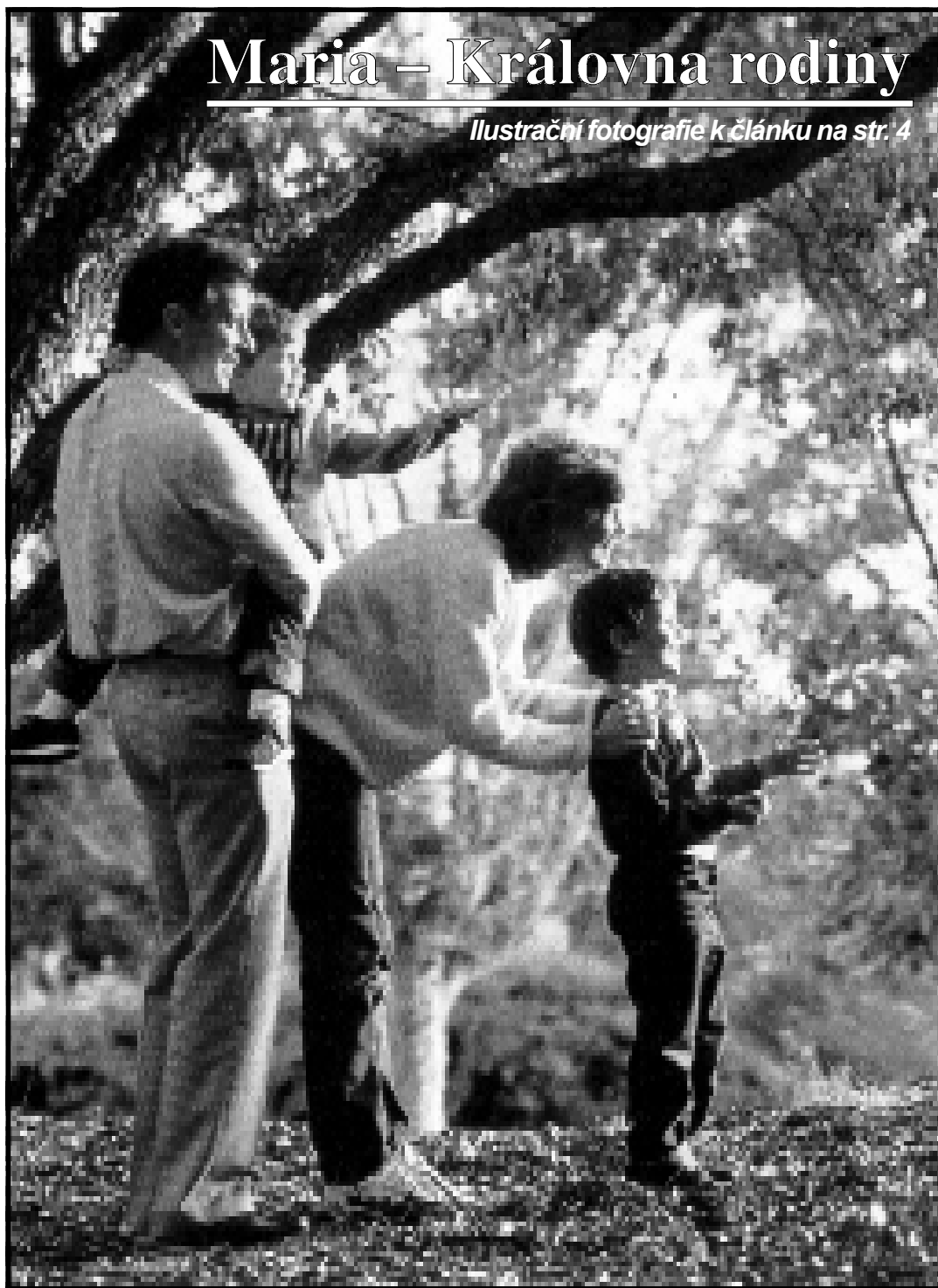
**Cesta Jana Pavla II.
do Francie**

Papež Jan Pavel II.
navštívil ve dnech
19. – 22. září Francii.

– strana 13 –

Mariá – Královna rodiny

Ilustrační fotografie k článku na str. 4

Mariino ANO v Božím plánu spásy

1. Když II. vatikánský koncil komentuje událost zvěstování, zvláště podtrhuje hodnotu Mariina souhlasu na slova božského posla. Liší se od toho, k čemu dochází v příslušných biblických vyprávěních. Anděl jej výslovně očekává. Otec milosrdenství však chtěl, aby vtělení předcházelo souhlas předurčené Matky, aby, tak jako kdysi žena přispěla ke smrti, žena přispěla i k životu.

Lumen Gentium připomíná chování Evy a Marie, jež svatý Irenej vysvětluje takto: Jako ona, totiž Eva, byla svedena slovy anděla, aby se vzdálila od Boha tím, že přestoupí jeho slovo, tak totiž Maria dostala radostnou zvěst slovy anděla, aby nosila Boha tím, že poslechne jeho slova, a jako ona byla svedena, aby neposlouchala Boha, tato se dala

panny byla vyrovnána poslušností jedné panny.

2. Při vyslovení svého bezvýhradného ANO k Božím plánu, je Maria před Bohem naprosto svobodná. Zároveň cítí osobní odpovědnost vůči lidstvu, jehož budoucnost je spojena s její odpovědí. Bůh vkládá do rukou mladé ženy osud všech. Mariino

jakou rozhodující hodnotu měl pro celé lidstvo Mariin svobodný souhlas k Božím plánu spásy. Panna Maria ze svobodné víry a poslušnosti spolupracovala na lidské spáse. Vyslovila své FIAT jménem celého lidského rodu. Svou poslušností se stala novou Evou, Matkou živých.

3. Maria svým jednáním tedy připomíná každému z nás závažnou odpovědnost přijmout do svého života Boží plán. Tím, že bezvýhradně poslechla spásonosnou Boží vůli, která jí byla odhalena slovy anděla, stává se vzorem těch, které Pán prohlašuje za blahoslavené, protože slyší Boží slovo a zachovávají je. Ježíš odpoví ženě, která v zástupu prohlašuje jeho Matku za blahoslavenou, ukazuje pravý důvod Mariina blahoslavenství. Přilnutí k Boží vůli, které ji přivedlo k přijetí Božího mateřství.

Encyklika Redemptoris Mater vyzdvihla, že nové duchovní mateřství o němž mluví Ježíš, se týká především právě jí. Cožpak není snad Maria první mezi těmi, kdo slyší Boží slovo a zachovávají je? A tedy netýká se především jí ono požehnání pronesené Ježíšem, když odpovídá na slova neznámé ženy? Maria je tak v jistém slova smyslu prohlášena první učednicí svého Syna, a svým příkladem vybízí všechny věřící, aby velkodušně odpovídala na Pánovu milost.

4. II. vatikánský koncil se důkladněji zabývá vysvětlením Mariiny naprosté oddanosti Kristově osobě a dílu. Zasněbila se cele jako služebnice Páně osobě a dílu svého Syna a pod ním a s ním z milosti všemohoucího Boha sloužila tajemství vykoupění. Oddanost Ježíšově osobě a dílu znamená pro Marii důvěrný vztah k Synu, mateřské nasazení podporovat jeho růst a spolupráci s jeho dílem spásy. Maria vykonává tento poslední aspekt své oddanosti k Ježíšovi pod ním, jemu podřízena, a to je plod milosti. Jde však o ryzí spolupráci, protože se uskutečňuje s ním a zahrnuje už od zvěstování účinnou účast na vykupitelském díle.

Naším poutníkům Svatý otec řekl:

„Drazí poutníci ze zájezdu Velehrad – z Uherského Hradiště! Vaše láska k církvi vás přivedla do Říma k hrobům apoštolů. Kéž na této pouti načerpáte novou odhodlanost žít podle vůle Boží, abyste se stali kvasem Kristova evangelia, který přetváří vaši vlast. Ze srdce žehnám vám i celému národu. Chvála Kristu!“

přesvědčit, aby poslouchala Boha, a proto se Panna Maria stala přímluvkyní za pannu Evu. A jako lidské pokolení bylo podrobena smrti jednou pannou, tak bylo osvobozeno jednou pannou, tak neposlušnost jedné

ANO vytváří předpoklad k tomu, aby se uskutečnil plán, který Bůh ve své lásce předem stanovil pro spásu lidstva.

Katechismus katolické církve synteticky a účinně zhmuje,

Církevní aktuality

Bezpečnost je na prvním místě

Vatikán: Vedoucí delegace Svatého stolce na 40. řádném zasedání Mezinárodní agentury pro atomovou energii Mons. Mario Zenari pronesl projev, ve kterém mj. uvedl:

„Nukleární věk, kromě obav, které vyvolal, přinesl i možnost určité obnovy, zvláštní aktivní závazek člověka, aby respektoval sebe, druhé a celé stvoření. Lidstvo ohrožené nejstrašnější a nejvšeobecnější hrozbou, která kdy byla známa, si uvědomilo víc než dřív svou vlastní odpovědnost...“ Mons. Zenari uvedl, že Svatý stolec „bere

s uspokojením na vědomí snahu dát absolutní prvenství bezpečnosti při užití atomové energie a sdílí přesvědčení, že nukleární bezpečnost má přednost před všemi jinými zřeteli“.

Modlitba před popravou

Springfield: Chicagský kardinál Joseph Bernardin, který je vážně nemocen, vyhověl poslednímu přání jednoho masového vraha a krátce před jeho popravou se s ním pomodlil.

Raymond Lee Steward chtěl část svých posledních hodin strávit s člověkem, který je sám blízko smrti, jak sdělil obhájce

44letého odsouzence. Kardinál Bernardin má rakovinu a má před sebou už asi jen rok života. Kardinál strávil se Stewardem jednu hodinu. Modlil se s ním a četl mu z bible. „Litoval svých zločinů“, řekl kardinál. Steward zabil v r. 1981 celkem 6 lidí. Při procesu tento černoch prohlašoval, že vraždy byly vyvolány rasovou nenávisť. Jeho žádost o milost byla 17. září zamítnuta. Následující den byl usmrčen injekcí.

„V jistém smyslu sedíme on i já ve stejném člunu“, řekl Bernardin. „Vím, že dnes zemře, a vím, že i já velmi brzy zemřu.“
ČBK

Právem tedy svatí Otcové soudí, poznamenává II. vatikánský koncil, že Maria nebyla použita Bohem jen trpně, nýbrž že ze svobodné víry a poslušnosti spolupracovala na lidské spáse. Ona totiž, jak praví svatý Irenej, svou poslušností se stala příčinou spásy pro ni, Evu, a pro celé lidské pokolení.

Maria, přidružená ke Kristovu vítězství nad hříchem dávných prarodičů, se tak jeví jako opravdová Matka živých. Její mateřství, které přijala svobodně s poslušností k Božím plánu, se stává pramenem života pro celé lidstvo. (Podle Vatikánského rozhlasu)

Liturgická čtení

1. čtení Iz 5,1–7

Zaspívám (píseň) svého přítele, píseň svého miláčka o jeho vinici.

Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou.

Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata.

Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, sudte mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem?

Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody?

Ted' vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že bude pastviskem, rozbořím její zeď, že ji rozšlapou.

Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží.

Mrakům dám příkaz, aby ji neskropily deštěm.

Vinici Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci – jeho milou sazenici.

Čekal spravedlnost, a hle – nepravost, (čekal) právo, a hle – bezpráví!

2. čtení Flp 4,6–9

Bratři!

O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všecko pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

Evangelium Mt 21,33–43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu:

„Poslyšte toto podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázel vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho (Pokračování na straně č. 8)

Myšlenka na neděli

ULOUPENÁ VINICE

Zamyšlení nad úryvkem Mt 21,33–43

Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným.

Navštěvuješ-li pravidelně tuto Mistrovu školu, jistě sis povšiml, že se potřetí vrací k tématu vinice. Je to vzácný sad, kterému každý majitel věnuje mimořádnou péči a lásku. Nediv se, že v době, kdy všude kolem něho dozrává vzácné víno, vrací se znovu a znovu k tomu obrazu.

Ve svém dnešním nejsmutnějším podobenství obrací se Ježíš ke svému vlastnímu vyvolenému národu. Je to podobenství, které s bolestí připomíná minulost a s ještě větší bolestí předpovídá budoucnost, a to budoucnost velmi blízkou, neboť smrt jediného Syna a Dědice je již přede dveřmi, i budoucnost příští, která postihne *zlé vinaře*. Umíš si představit bolestnější vědomí, než je to, že pro ty, se kterými právě mluví tvář v tvář, i ta nejvyšší možná oběť, která vůbec může být přinesena, bude nakonec marná?

Pokus se domyslet, můžeš-li, jak úžasnou moc dal Bůh člověku v jeho svobodě, když nakonec On sám i se svou nekonečnou Obětí zůstává před jeho svobodným rozhodnutím bezmocný. Můžeš to pochopit, že tě tvůj Bůh a Stvořitel vybavil schopností, že můžeš Jeho samého i Jeho Oběť buďto přijmout nebo odvrhnout?

Ačkoliv je všemocný, vyhýbá se úzkostlivě všemu, co by představovalo nátlak nebo přinucení. Spoléhá jen na to, že sám pochopíš a oceníš jeho laskavou péči, že uvítáš s radostí jeho nejušlechtlejší záměry, pro které tě stvořil podle plánu, jaký od věčnosti chová ve svém Srdci.

Vysadil tě jako vinici. Obdělal ji se vši pečlivostí, *okopal, očistil od kamení, zkypřil, zvlažil, osadil tou nejušlechtlejší révou* ⁽¹⁾. Zajistil tvoji ochranu bezpečnou zdí a obrannou věží, připravil všechno potřebné a svěřil ti tuto vinici s důvěrou do tvé péče. Udělal to dříve, než sis to uvědomoval a mohl o cokoli požádat. *Co měl ještě udělat a neudělal* ⁽²⁾, aby za-

jistil tvé blaho? Myslíš, že je to příliš, když očekává od tebe podíl z dobré sklizně? Až budeš jednou skládat účty ze svého správcovství, zjistíš, že si pro sebe neponechal vůbec nic z toho, co jsi Mu odvedl, ale uložil ti to na nekonečný úrok, že tvé dobro investoval, aby vynášelo tak, že to překračuje veškerou tvou představivost.

Máš však úplnou volnost výnos odvádět či neodvádět, můžeš nechat svou vinici ladem, otevřít její ohradu, aby ji *obírali všichni, kdo chodí kolem, pustošil ji kámen z lesa a spásala ji polní zvěř* ⁽²⁾. Pak ti ovšem každá připomínka Hospodářovy lásky a péče začne připadat jako projev nepřátelství, pak Jeho vyslanci ti budou nepřijemní a bude se ti zdát, že tě ohrožují. Můžeš dojít tak daleko, že Hospodářova Syna *vyvlečeš ven a zabiješ* ne jenom jednou, ale znovu a znovu každým těžkým hříchem v bláznivé naději, že *dědictví bude tvoje*. Tak jako Ježíš ví, že ti, se kterými nyní mluví, ještě více zanevrou a budou žádat *Ukřižuj ho!*, a přece proti nim vůbec nic nepodniká, tak ani tobě nebude bránit, jestliže si usmyslíš, že na Něj vztáhneš ruku. Nejen ty. Kdokoliv z lidí to může udělat. Zeptej se Ježíše, kolik je zpustlých vinic, odkud jej odvěkli a zabili.

Ten výnos, který by se mohl urodit na vinici tvého srdce, mohl by aspoň něčím přispět na úhradu těch nedozrímých škod, pro které Ježíš pláče s nemenší bolestí, s jakou bude plakat nad budoucí zkázou svého Města. Máš úplnou svobodu je dále rozmnožovat anebo se ze všech sil přičinit o zušlechtnění a zvelebení svěřené vinice, *aby neplodila odporná pláňata, ale hrozny* ⁽²⁾.

Stačí Pánův hluboký smutek a jeho blízká předpověď k tomu, aby daly správný směr tvému svobodnému rozhodnutí? Nebo se chceš rozhodovat, až tě zavalí *kámen, který stavitelé zavrhli*?

Bože zástupů, vrať se, shlédni a podívej se, pečuj o tuto révu! Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval!

Už od tebe neustoupím! ⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Viz 1. čtení Iz 5,2

⁽²⁾ tamt. Iz 5,4

⁽³⁾ Viz resp. žalm 80

Maria – Královna rodiny

Již delší dobu je rodina jak na poli sociálním tak církevním předmětem zvláštní péče, a to pro vážné proměny, kterými prochází. Někteří hovoří o krizi, jaké rodina ještě nikdy před tím nemusela čelit. V těchto proměnách se projevují jak kladné tak záporné hodnoty, světla i stíny.

Jsou zde pozitivní aspekty: větší pocit osobní svobody; větší pozornost mezilidským vztahům, důstojnosti ženy, vědomí odpovědnosti při plození potomstva a při výchově dětí; větší uvědomění si lidského rozměru aktu plození ve spojení se vzájemnou láskou a láskou k dětem. I křesťané si hlouběji uvědomují svátostnou podstatu manželství a těch úkolů, které jsou jim svěřeny.

Ale není možno zakrývat také aspekty negativní nebo přinejmenším problematické, které upozorňují na velkou odpovědnost těch, kteří pečují o sociální život, i těch, kteří jsou v církvi pastýři. Jsou to problémy jako privatizace a oslavování sexuality; rostoucí neúcta a odmítání dětí, uchylování se k potratům, rozvodům a antikoncepčním prostředkům; soužití v jiných formách než manželství včetně soužití homosexuálů; zřikání se rodičovské odpovědnosti za výchovu dětí; šíření prostituce a drog. K tomu přistupuje velké zaneprázdnění, které způsobuje početné deviace.

Krise postihuje samé kořeny lidského a společenského života. Není možno se spokojit pouze s obžalobou a poukazem na škody, které z toho vznikají. Příčiny jsou hluboké a komplexní a je třeba je hledat především v povážlivém zmatení pojmů, které ohrožuje identitu rodiny.

Církev, která je povolána aby přinášela své poselství lidem všech dob, nemohla a dále nemůže problémy ignorovat nebo se tvářit, jako by neviděla faktickou krizi, ani se vzdávat své odpovědnosti, která jí

zavazuje, aby dala svou co nej-přiměřenější odpověď na vstalé problémy.

K tomu účelu vypracovala ve světle zjevení souhrn nauky, která směřuje k prohloubení lidských a křesťanských hodnot manželství a rodiny. Jedná se o dokumenty počínaje Casti connubii (1930) Humanae vitae (1968) Familiaris consortio (1981), dokumenty II. Vatikánského koncilu, až po četné dokumenty Biskupských konferencí. Nejnověji bylo stanoveno, aby do litanie loretánské byla vložena invokace *Maria, královna rodiny*. K této invokaci je vhodné vyslovit několik úvah, protože má svou zvláštní důležitost a svůj hluboký teologický význam.

Ať nikoho neuvádí v omyl titul Královny, který udělujeme Marii. Nehrozí zde žádný triumfalismus. Mariina královská důstojnost tu není chápána politicky jako výsada čestných titulů, jaké se užívají pro panovníky tohoto typu. Mariina královská důstojnost vyplývá z královské důstojnosti Ježíše Krista, který současně s tím, jak se před Pilátem prohlásil za krále, ihned upřesnil: *Mé království není z tohoto světa... Já jsem se proto narodil, abych vydal svědectví pravdě.*

Také Mariina královská důstojnost vyplývá ze svědectví pravdy a služebnosti. Zajisté, nejsou jí cizí jedinečné výsady jako bohatství její lidskosti, kouzlo její krásy a její vrozené čistoty, ale teologický základ staví na roli, která jí byla svěřena v Božím plánu spásy, na jejím podílu při uskutečnění tajemství vtělení božského Slova a v její účasti na oběti kříže.

Je to tedy královská důstojnost poznamenaná bolestí a obětí stejně jako královská důstojnost Kristova.

Gaudium et spes definuje rodinu jako *společenství života a lásky* (48). Jan Pavel II. v Dopise rodinám napsal, že ve světle Nového zákona je možno hledat model původní rodiny v samotném Bohu, v tajemství jeho trojediného života. A to nejen proto, že muž a žena byli stvořeni k Božímu obrazu, ale také proto, že rodina spolupracuje s Bohem při tvoření života a je založena a živena láskou. Nejsvětější Trojice je prvním společenstvím života a lásky. *Bůh je láska* (1 Jan 4,8). Božské MY představuje věčný model pro lidské MY, především onoho MY, které spolu tvoří muž a žena.

Maria má privilegovaný vztah k Nejsvětější Trojici, protože je vyvolenou dcerou Otce, Matkou jeho jediného Syna, kterého počala působením Duha svatého.

Ve Starém zákoně se často poukazuje na svazek, který spojuje muže a ženu, jako na symbol a obraz smlouvy, která spojuje Boha a Izrael (Oz 2,21; 3; Jer 3,6-13; Iz 54): *Bůh – vždy věrný manžel, Izrael – manželka ne vždy věrná. Hřích, který zraňuje manželkou smlouvu, je obrazem nevěrosti, modloslužby a prostituce* (Ez 16, 25).

Maria, vždy věrná snoubenka, se stala prostřednicí, skrze kterou se stará smlouva rozšířila, a to díky jejímu mateřství, na celé lidstvo. Maria je modelem věrosti; je novou archou úmluvy, novým Božím příbytkem, neboť jej nese sama v sobě: ni-

Rodina je „domácí církví“, školou lidskosti a kultury, místem apoštolátu.

koliv jen desky Zákona, ale samého Boha. Jako nová archa nese Maria Ježíše tak, jak jej nesla k příbuzné Alžbětě; doprovází každého člověka a každý lidský pár na jejich cestě do zaslíbené země, chrání je před všemi nástrahami a všemi hrozbami. Apoštol Pavel v listě Efezanům chápe manželskou lásku jako znamení lásky Krista k Církvi, za kterou vydal sám sebe (Ef 5,25-29). Stejná láska, velkodušná a plodná, jedinečná, nerozlučitelná, připravená odpouštět, má udržovat život křesťanských manželů.

Maria je jedinečným způsobem spojena s Církví, kterou Pán ustavil jako své Tělo. *Skutečnost vtělení nachází své jakoby pokračování v tajemství Církve, Těla Kristova. Není pak možno myslet na stejnou skutečnost vtělení, aniž bychom přijali Marii, Matku vtěleného Slova* (Redemptoris Mater 5).

Rodina se nemůže uzavírat sama do sebe a nemůže se domnívat, že naplňuje své poslání pouze tím, že plodí děti. Jejím právem a povinností je být otevřenou a solidární s problémy a potřebami Církve a společnosti, ve které žije, stejně jako je jejím právem a povinností dát svým dětem lidské a křesťanské vychování. Proto koncil definuje rodinu jako školu lidskosti a kultury a místo apoštolátu.

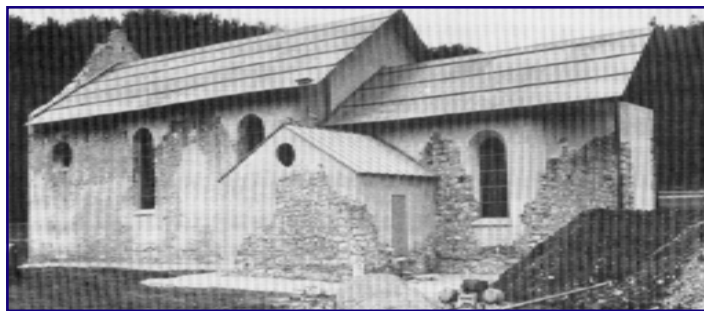
Spindeltal

symbol obnovy církve

21. září 1996 byla ve Spindeltalu u Konsteinu slavnost znovuposvěcení poutního chrámu Panny Marie. Chrám má více než pohnutou historii a je výmluvným hmotným symbolem církve.

Mariánská kaple se na tomto místě nacházela již ve 14. století. Kostel ke cti Panny Marie zde dal zbudovat v letech 1477–1478 hrabě Jiří z Helfensteinu. Umístil zde pravděpodobně také gotickou sochu Panny Marie, která vznikla v r. 1340. Pověst o vyprošených milostech a zázračných uzdraveních se rozšířila a poutníků stále přibývalo. Pro jejich potřebu zde bylo zbudováno i pohostinství.

V r. 1542 začal hrabě Ottheinrich v celé pflancemburské oblasti šířit protestantství, které povýšil na zemské náboženství. To znamenalo konec poutí. Střecha kostela byla stržena a všechna vzácná výzdoba odstraněna, krásné okenní vitráže byly vytlučeny. Obrazy a sochy byly jednoduše vyhozeny ven.

Dnešní podoba kostela po obnově.

Třicetiletá válka pak znamenala úplné zničení kostela. Po více než dvou stech letech začal farář z Röglingu kostel znovu budovat. Brzy byl zaznamenán ještě větší příliv poutníků, než před reformací. Byly využity zbytky gotické stavby, vnitřní výzdoba byla barokní.

Kostel Panny Marie ve Spindeltalu před obnovou.

Ale pohnuté osudy kostela pokračovaly. Protože se nachází na rozhraní dvou diecézí – Eichstätt a Augšpurk, došlo záhy po obnově poutí k nepochopitelným a nechutným rozepřím, do čí kompetence kostel patří. Proto zemský soud v Monheimu rozhodl, že kostel bude zavřen. 9. července 1781 Duchovní rada v Augšpurku rozhodla, že dává povolení k jeho zbourání. 21. června 1782 byly odstraněny zámky a mříže a kostel byl odsouzen k postupné zkáze. Hostinec se udržel do r. 1811.

R. 1931 dostal nezaměstnaný tesař František Xaver Hirmeier z Tagmerheimu od okresního úřadu povolení provádět průzkum v troskách kostela. Proutkař naznačil, že na místě někdejší sakristie je třeba začít kopat. V hloubce tří metrů našel v zazděném prostoru hlínu

znesvěcením a zničením. Socha byla umístěna v kostele v Ensfeldu.

Na troskách kostela rostla borovice, kolem které vznikla legenda: Až tato borovice uschne, dozraje čas, aby kostel byl znovu obnoven. V létě r. 1931 byla ještě zelená. Na jaře r. 1932 však uschla.

V r. 1983 nastoupil do Emskeimu farář Otto Mauer. Trosky kostela jej uchvátily. Byly pro něho symbolem stavu současné církve. V r. 1984 chtělo sdružení mládeže z Emskeimu konat pobožnost křížové cesty. P. Mauer doporučil, aby putovali s křížem ke troskám kostela. To byl nový impuls. Od té doby se začal opět probouzet náboženský život na někdejší poutním místě. P. Otto prohlásil: „Kostel se dal znovu do práce.“ Stal se symbolem obnovy církve a měl by být jejím trvalým památníkem a místem, kde si lid vyprosí potřebné milosti pro obrodu diecéze jako přípravu na jubilejní rok 2 000.

Za přispění dárců a brigádníků začalo dílo, které si vyžádalo půl mil. DEM. Během jednoho roku byl objekt opraven, zastřešen a 21. září uvítal svého diecézního biskupa Mons. Waltera Mixu, který chrám znovu posvětil. Socha sice zůstává v Ensfeldu, ale do obnoveného kostela byl umístěn obraz třikrát zázračné schönstattské Madony, k níž nyní putují mariánští ctitelé z blízkého i vzdáleného okolí, slaví zde Eucharistii, modlí se růženec a konají adorace za duchovní obnovu diecéze a celé církve.

(Podle Kirchenzeitung 38/96 -Iš-)

I v tomto ohledu nachází rodina v Marii svou podporu a příklad. Maria rozhodně nebyla ženou trpně poddanou nebo ženou nábožensky odcizenou, nýbrž ženou, která neváhala vzývat ve svém *Magnificat* Boha jako mstitele pokorných a utlačěných (Lk 1, 51-53), ženou, která první postřehla nedostatek vína na svatbě v Káně, a po tři měsíce poskytovala službu své příbuzné Alžbětě.

Ona nijak nezklamala očekávání naší doby a podává příklad pravého učedníka Páně: *buduje časné a pozemské město, ale pilně putuje k onomu věčnému a nebeskému; je šířitelkou spravedlnosti, která osvobozuje utlačěného, lásky, která pomáhá potřebnému, ale především je pilným svědkem, který buduje Krista v srdcích* (Marialis cultus 37). V ní je možno odkryt důstojnost ženy a důstojnost mateřství. Tohoto tématu se dotýkají četné katecheze Jana Pavla II. z poslední doby a jsou systematicky popsány v encyklice *Redemptoris Mater*, v dopis *Mulieris dignitatem* a v *Dopise rodinám*.

Rodina je *domácí církev*. Do této definice, kterou po dvakrát použil Koncil (*Lumen gentium* 11), je možno shrnout vztah mezi Marií a Církví, takže není možno hovořit o jedné bez vztahu k druhé. *V ní jsou soustředěny Boží dary: přítomnost Ducha svatého, vnitřní krása svatosti, panenská víra, mateřská láska, manželská smlouva, nebeská sláva, spolupráce na spasitelském Kristově poslání. Maria ztělesňuje Církev* (KdA 757).

V Marii může velká Církev i malá církev, již je rodina, nacházet výraznou inspiraci pro naplňování poslání, které jim bylo svěřeno. Marii můžeme tedy zcela právem titulovat jako Královnu rodiny.

Podle zahraničních pramenů –Iš–

Překročit práh pokory

Ohlédnutí za pastorační cestou Dona Gobbiho

Ve dnech 28. 8. – 4. 9. zavítal podruhé do naší vlasti animátor Mariánského kněžského hnutí Don Stefano Gobbi z Itálie. S titulem „Don“ jsme se u nás poprvé setkali již před 75 lety v souvislosti se jménem sv. Jana Boska.

Mezi oběma italskými kněžími – Donem Boskem a Donem Gobbiem – je několikanásobná spřízněnost: pro Don Boska již před 150 lety platily stejně jako pro Don Gobbiho tyto stěžejní sloupy katolické víry: **Eucharistie, Maria** (úcta k ní spojená s modlitbou růžence, zasvěcením se a následování jejich ctností, zvláště čistoty) a **věrnost papeži**. Don Bosko byl velkým propagátorem časté a dobré **svatě zpovědi**. Velkého apoštola mládeže si Panna Maria vychovala pomocí zvláštních vidění. Také Don Gobbi plní poslání, které mu Maria diktuje zvláštním vnitřním hlasem.

V osmi zaplněných velkých chrámech v Čechách, na Moravě a ve Slezsku očekávaly Dona Gobbiho na 12 tisíc věřících a kolem 100 kněží.

Mnozí celé ty dlouhé hodiny trávili jen ve stoje nebo na kolenou.

Co vedlo tyto věřící, aby přišli z daleka široka, aby s předstihem dvou hodin zaplňovali chrámy a ztrávili tu několik hodin? Co je přimělo, aby nadšeně mávali na pozdrav nebeské Královně, Eucharistickému Ježíši a Svatému otci? Mnozí celé ty dlouhé hodiny trávili jen ve stoje nebo na kolenou.

Věcně vzato, nedělo se tu nic zvláštního: růženc, mše svatá s promluvou, zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Ale byl tu vzácný host, byla tu atmosféra, kterou nestačí popsat pouze slovy. Byla to atmosféra skutečné **vroucnosti a opravdovosti**, jaké nejsme svědky každý den.

Ti, kteří přišli, setkali se s obyčejným prostým knězem, který hluboce miluje eucharistického Krista a jeho Matku a tato láska přímo vyzařuje i z jeho vztahu k lidem: v jeho společnosti a v jeho hlasu všichni pociťovali totožnost lásky k Bohu a k bližním, a při tom vůbec nevadilo, že mluvil v cizím jazyku.

Jeho tři česká slova: „Mám vás rád!“ nebyla formalitou, ale živě pociťovanou skutečností.

Opakovaný spontánní souhlas vyjadřovaný v chrámech bouřlivým potleskem nebyvá zcela běžný v našich zeměpisných šířkách. Ale tentokrát byl samozřejmostí všude, kam Don Gobbi zavítal. Je třeba říci, že nebylo rozdílu mezi atmosférou u věřících na Moravě a v Čechách. Don Gobbi dokonce vyslovil názor, že nadšení ve strahovské bazilice bylo ještě vroucnější než v olomouckém dómě. Zdá se, že účastníci večeřadel uvítali právě možnost dát spontánně najevo svou vroucnost, svou radost, své dojetí i své odhodlání. Pociťovali, že právě takto se stávají maličkými, tvárlivými, otevřenými, aby jim tento „maličký“ sluha Panny Marie mohl přiblížit a zpřítomnit Ježíše i jeho Matku. Pociťovali neobvykle živě sílu působení Ducha svatého a účinek společné modlitby. Poznali a prožili, jak je dobré **překročit práh pokory**.

Nikdo se nestyděl za své slzy, byly to slzy očišťující a osvobozující, které prozářily srdce i zrak. Jas zapálený v srdci a vyzařující z pohledu nepohasl ani po východu z chrámu.

Ty, kteří navštívili tuto několikahodinovou pobožnost, bylo možno rozeznat na ulicích, na nádražích, v autobusech, tramvajích i podchodech metra. Odnášeli si ovoce velkého večeřadla do svých domovů, do svých rodin. Posvátná instituce pro vznik života a víry, základní buňka církve, je nejvíce a cílevědomě ohrožována v současném světě.

Proto Maria obrací svou pozornost především k rodině a nabízí jí na její smrtelné neduhy účinný lék, jakým jsou mariánská večeřadla modlitby spojená se zasvěcením rodiny jejímu Neposkvrněnému Srdci. Nejen nezapomenutelným zážitkem, ale opravdovým požeňáním byla tato večeřadla pro dvě desítky budoucích maminek, jejichž děťátka Don Gobbi zasvětil Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Účastníci těchto deseti večeřadel si vlastní zkušeností ověřili, že skutečná křesťanská radost je otevřena především těm, kteří se nebojí stát se maličkými, dokážou odložit své sebevědomí a sklonit se před láskou Ježíše Krista, který se také stal maličkým v lůně a náručí své Nejčistší Matky, u níž Mu připravil příbytek Duch svatý. Že je to radost, která nezhasne ani uprostřed každodenní námahy, starostí a utrpení, protože právě díky této radosti dostává všechno to všední i nepříjemné a bolestivé nový smysl: impuls osvobozující, obětující se, apoštolský a evangelizační. Účastníci z těchto večeřadel odcházeli s vědomím své osobní důstojnosti i odpovědnosti nejen za sebe své drahé, ale i za církev, za svou vlast a svět. Odcházeli s odhodláním zůstat věrni víře

Ti, kteří přišli, setkali se s obyčejným prostým knězem, který hluboce miluje eucharistického Krista a jeho Matku.

a Svatému otci, bude-li toho zapotřebí, i za cenu krajních obětí.

Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim!

Je nemálo těch, kteří nedoceňují význam tohoto hnutí, jsou i takoví, kteří mu nemohou přijít na jméno a snaží se mu dokonce klást záměrně překážky. Zaštiťují sami sebe prohlášením, že to, s čím přichází Don Gobbi jako osobní posel Panny Marie, jsou obyčejné bláboly. Škoda, že nevyužili příležitosti ověřit si osobně skutečný obsah, účinnost a význam těchto „blábolů“. Měli možnost setkat se přímo s Donem Gobbiem, říct mu své námítky a své pochybnosti, které by jim po účasti na jeho večeřadle ještě zbyly. Těch 12 tisíc českých a moravských věřících a 120 kněží se v průběhu osmi dnů připojilo ke 400 biskupů, 110 tisícům kněží a k několika milionům věřících ze všech pěti kontinentů, kteří přijali Mariinu výzvu tlumočenou Donem Gobbiem a stali se jejími apoštoly. Bez nápadného působení Boží milosti by nebylo možné, aby „bláboly“ Dona

Poselství

Stenografický záznam promluvy
P. J. Zovka ve Valašském Meziříčí

Přemýšlel jsem o podobnosti o rozséváči z evangelia Ježíšova a vzal jsem mezi dva prsty jedno semínko – zrnko pšenice. Jistě všichni víte, jak velké je toto zrnko. A když jsem je vložil do dlaně, i když bylo maličké, bylo viditelné. Ale když jsem vzal sto zrnok, musel jsem spojit obě dlaně, a tak vytvořit prostor pro těchto sto zrnok. Sto zrnok není málo. Z jednoho semene, které padlo do dobré půdy, vyroste stonásobný plod.

Poselství Panny Marie, poselství Královny pokoje je semeno. A my jsme půda. Co se stane se semenem? Co se stane s poselstvím? To záleží na nás. A proto je důležité, abychom měli otevřené srdce a dobré srdce. Protože poselství je určeno pro každého z nás a pro jednoho každého z nás je důležité. V mé farnosti před 15 lety se pohled Panny Marie zastavil na šesti malých dětech. Panna Maria jim řekla: Jste pro mě důležití, a proto jsem si vás vybrala. Já vás potřebuji. A děti jí uvěřily. A všichni se pokoušeli znepokojovat děti, že nejsou důležité, že je nikdo nepotřebuje. Ale děti byly vytrvalé.

Nikdo z vás nemůže pochopit, kolik musely tyto děti vytrpět. A vlastně musely vytrpět velmi mnoho – od režimu, od komunistického režimu, který jste i vy dříve poznali. Trpěly i od církve, trpěly od poutníků, od rodičů, ode mne. Proč trpěly ode mne? Protože jsem se bál: co když to není pravda? Co když s dětmi manipulují nepřátelé církve, mé víry? A každý den jsem si s nimi povídal.

Co mi vlastně řekly? Jednoduše a oduševněně mi říkaly to, co viděly a co slyšely. A já jsem o tom přemýšlel. Když jsem nebyl jeden týden ve své farnosti, policie se vysmívala těmto dětem, podařilo se jim je sebrat a vysmívat se jim a dělat jim naschvály. A já jsem si myslel, že jim dali možná drogu a že tyto děti mají nějaký klamný zážitek anebo nějaká klam-

s dětmi, je mimo ně, je to něco mimořádného.

Francouzský teolog René Laurentin ve svých 18 knihách popsal všechno to, co se děje s těmito dětmi, co se děje v průběhu zjevení, a říká, že děti mají zjevení, že se s nimi děje něco mimořádného.

Medžugorje provázejí znamením. Zaznamenali jsme fyzické znaky, čili fyzická uzdravení na těle. Zaznamenali jsme 600 zázračných uzdravení z nevyléčitelných nemocí, která jsou podložena lékařskými vysvědčeními z různých klinik. Je velmi zajímavé, když jsme přemýšleli nad těmito uzdraveními, že vlastně tato uzdravení jsou znamením a znakem pro ty, kteří milují. Jsou znamením pro věřící.

V letošním roce o velikonočním svátcích jedna žena byla uzdravena z nevyléčitelné nemoci: byla ochmutá. Žena přišla do Medžugorje z Bostonu. Byla 24 let nemocná. Po nehodě – havárii – podstoupila 10 operací. A stále, po každé operaci jí bylo hůře. Jedinou její prosbou a přáním bylo, aby ji sestry a bratři odvezli do Medžugorje. V průběhu modlitby, okamžiku zázračné modlitby k Panně Marii a Bohu se to stalo. Řekla: „Pocítila jsem teplo ve svých rukách. Po 24 letech jsem pocítila teplo ve svých nohách, cítím své tělo, cítím své tělo a začala jsem hýbat svými rukama a otáčet se. A zdálo se mi, že mohu vstát. Tak jsem vstala z vozíku.“ Když se vrátila domů, odešla na svou kliniku a všichni se divili, když ji viděli zdravou. A po takové době přišla jedna jediná žena, její lékařka, přišla poděkovat. Ostatní lékaři, kteří ji znali, říkali: „Vždyť máme další nemocné lidi, ty musíme léčit.“ Ale ani jeden z nich nezatoužil, aby za toto uzdravení poděkoval Bohu.

(Pokračování na straně č. 11)

Gobbiho se setkávaly s takovým ohlasem a přinášely takové ovoce. Ovoce, které vzešlo z činnosti pokorného sluhu Božího, protože bylo a je právě pokorou podmíněno. Nikoho není možno nutit, aby vyslovil svůj souhlas s něčím, co nemůže pochopit, ale snad není tak těžké zaujmout alespoň neutrální stanovisko, aby zůstala respektována Pánova slova: *Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim!*

Je třeba se obávat nebo radovat, že na 12 tisíc věřících se bude ne o samotě, ale v rodinných společenstvích modlit růženec, vzývat Ducha svatého a zasvěcovat se Panně Marii? Je třeba se obávat nebo radovat, že 12 tisíc věřících je odhodláno i za cenu nejvyšší oběti zůstat věrno víře a Svatému Otci? Je třeba se obávat nebo radovat, že 12 tisíc věřících bude nejméně jednou měsíčně přistupovat ke svátosti smíření a horlivě a s úctou přijímat Eucharistického Ježíše?

Nezasluhuje Mariánské kněžské hnutí a jeho malý sluha a animátor spíše než odsuzování poděkování za nezištnou obětavost, služebnost a pokornou trpělivost?

Nuže, poděkujme Bohu a Marii, že nám dopřáli milost, které nám cesta Dona Gobbiho přinesla. Je třeba děkovat za tohoto horlivého kněze, který, ač nemocen, obětavě a pokorně jako chudičky poutník vytrvale putuje od města k městu, od země k zemi, od kontinentu ke kontinentu, aby hlásal Mariino poselství a přiváděl lidi k obrácení, k modlitbě a pokání. A s děkováním současně prosit, aby dále vzrůstal počet biskupů, kněží a věřících, kteří přijímají úkol stát se apoštoly Nejčistšího Srdce Panny Marie, kteří se s vroucností modlí a s opravdovostí přičiňují za spásu světa.

Lubomír Štula

Úmysl všeobecný:

**ABY SPRÁVEDLNOST PRÝŠTÍCÍ Z LÁSKY,
BYLA STŘEDEM VÝCHOVY MLÁDÍ.**

Když se zamyslíme nad úmysly AM pro tento rok, všimneme si, že se 7x týkají dětí, mládeže a výchovy. Z toho je patrné, jak důležité je toto téma. Pochopitelně. Mladí jednou převezmou štafetu po svých otcích a matkách a budou za několik let rozhodovat o osudu světa. Z nich bude jednou prezident České republiky, Ameriky, Ruska, Číny... Z jejich řad vyjde jednou

papež, kardinálové a i naši biskupové. Budeme si muset na to chvíli počkat. Úkol dneška je, aby se na to co nejlépe připravili a aby jim k tomu dospělí pomáhali.

Ti budoucí vůdcové církve, států, národů, vědeckých institucí a dobročinných organizací, ale i mafiánů a teroristů, velkopodnikatelů, ředitelů bank a mezinárodních institucí dnes říkají, že dospělí je nechápou, nerozumí

jejich problémům. Co nevidět bude těmto mladým šestnáct, sedmnáct, každý týden se už holí tátovým strojkem a tváří se otráveně, když rodiče začnou vést mravokárné řeči a udílet rozumné rady. Nemohou se dočkat chvíle, kdy se postaví na vlastní nohy, kdy budou hotoví, kdy budou samostatní, kdy si budou moci říci: teď už jsme hotoví a konečně si můžeme dělat co chceme. Teď jim ukážeme, co v nás je a co dovedeme. – Neuvědomují si, že na to budou potřebovat ještě řadu let, ba i desetiletí.

Je pravda, že škola nevychovává, televize nevychovává, rodina vychovává málokdy a ulice nikdy. Kromě nářku nad dnešní zkažeností slyšíme máloco dobrého. Je to proto, že dobro je nenápadné a i ta lepší část mládeže – i z ní se budou rekrutovat vedoucí osobnosti lidstva a církve – žije méně hlučně a tím méně nápadně než ti druzí. My, kterých se to týká, je máme podle přání Sv. otce vychovávat ve spravedlnosti prýšticí z lásky. Všichni ostatní se za to máme modlit. To je náš úkol na měsíc říjen.

Úmysl misijní:

**AŽ SVĚTOVÝ DEN MISÍ PŘIPOMENE VŠEM VĚŘÍCÍM
NUTNOST VELKODUŠNÉ SPOLUPRÁCE PŘI
EVANGELIZACI.**

Otec Bernard Prince, generální sekretář Díla šíření víry podává přehled o činnosti této organizace. To, co charakterizuje poslední léta, je vzrůst mimořádných vydání a zmenšování příjmů. Rychlý růst církve vyžaduje odpovídající pomoc jak po stránce hmotné tak i duchovní. Církev jde dopředu mnohem rychleji než předpokládáné příjmy.

V minulém roce vytvořila Kongregace pro šíření víry 11 nových diecézí, otevřela 14 seminářů a v řadě krajín ustanovila církevní provincie. To vše předpokládá dodatečné řádné výdaje, zřizování nových církevních struktur, různá setkání, jednání atd.

Otec Bernard dále uvádí, že rozpočet Kongregace pro rok 1993 byl 123 674 269,46 US dolarů. Úbytek proti r. 1992 činí 5 345 153,54 US dolarů – to je o 4,14% méně. Když k této sumě připočítáme zůstatek z minulých let, měla Propaganda šíření víry pro rok 1993 na rozdělání 125 558 305,00 US dolarů. Rozdělila je následovně:

1) Řádné výdaje:

34 448 097,– US dolarů – 27,44 % celku.

2) Mimořádné výdaje:

3 409 379,– US dolarů – 58,47 % celku.

Rozdělila je následovně: Afrika: 40 941 121,– (55,77 %); Amerika: 5 742 683,– (7,82 %); Asie: 22 406 621,– (30,53 %); Evropa: 1 940 756,– (2,64 %); Oceánie: 2 378 198,– (3,24 %);

Největší část z těchto podpor – 82,91 % z mimořádného rozpočtu, čili 48,48 % z celkové sumy sloužila k přímému financování pastorační činnosti: platy a výchova katechetů, budování a oprava kostelů a kaplí, diecézní organizace, podpora pastorační činnosti řeholníků a řeholnic, atd. Rubrika „různá“ obsahuje mimořádnou pomoc na nepředvídané výdaje ve výši 2 707 586,27 US dolarů.

3) Zvláštní příspěvky pro:

Papežské dílo sv. Petra – 10 000 000,– US; Kongregace východních církví: 5 472 549,– US; Komise pro Latinskou Ameriku: 2 228 280,– US; Celkem: 17 700 892,– US, to je 14,09 % z celkové sumy. Pro rok 1994 předpokládal Otec Bernard asi 118 000 000,– US dolarů, to je další úbytek. Říjen je měsíc misí. Kéž je i naše pomoc velkodušná.

Úmysl národní:

**AŽ SE EVANGELIZACE V NAŠÍ ZEMI SPOJUJE
S EVANGELIZAČNÍM ÚSILÍM PO CELÉM SVĚTĚ.**

Nelítujme času ani prostředků na zajištění mezinárodních kontaktů, učme se ze zkušenosti druhých, neriskujme opakování draze zaplacených chyb a nemrhejme silami na „objevování Ameriky“! I u nás působí řada různých hnutí v církvi – a nelze jim důkladně porozumět bez znalostí jejich kořenů a mezinárodního kontextu. Je velice neblahé činit si úsudek o fokolariích, charismatickém hnutí, neokatechumenátu, Comunione e liberazione a pod. Na základě letmých a nahodilých

kontaktů s některými zastánci těchto hnutí u nás, bez jakékoliv znalosti o tom, co tato hnutí znamenají a jak se projevují ve světě.

Za to se máme v měsíci říjnu modlit, o tom na setkáních hovořit a kde je třeba přiložit i ruku k dílu. Sjednocující program předložil jako přípravu na blížící se jubileum roku 2 000 Svatý otec v Apoštolském listu Tertio millenio adveniente. V něm je možné pro toto úsilí najít mnohé podněty a inspirace.

Liturgická čtení – pokr. ze str. 3

zabili, druhého zabili, třetího ukamenovali. (Hospodář) poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak.

Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: „Na mého syna budou mít ohled.“

Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojdte, zabijme ho a jeho dědictví bude naše!“ A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“

Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubíš a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“

Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmě: „Kámen, který stavětelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?“ Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

□ Protestantští věřící pro novou reformu své církve

Některé skupiny v protestantské církvi (na př. „Křesťané pro pravdu, Stuttgart) vytykají své církvi, že se příliš přizpůsobila duchu doby a politickým heslům zprava i zleva. „Zesvětštěním se církev sama dělá zbytečnou.“ Církev se podle nich zajímá o peníze, moc a uznání od světa a směšuje pohanské bůžky s pravým Bohem. Protestantská církev podle nich zakrývá a popírá hříšnost lidského jednání, když říká, že praktikovaná homosexualita není ani hřích ani deviace a že potraty, euthanasie a pomoci není nutno kritizovat. Skupiny kritizují některé módní teologie, kteří propagují samovykoupení člověka a feministickou „teologii církve“. Očekávají totiž více od „ženského cyklu“ než od Ježíše Krista.

– TMD –

□ Modlitba před popravou

Springfield: Chicagský kardinál Joseph Bernardin, který je vážně nemocen, vyhověl poslednímu přání jednoho masového vraha a krátce před jeho popravou se s ním pomodlil.

Raymond Lee Steward chtěl část svých posledních hodin strávit s člověkem, který je sám blízko smrti, jak sdělil obhájce 44letého odsouzence. Kardinál Bernardin má rakovinu a má před sebou už asi jen rok života.

Kardinál strávil se Stewardem jednu hodinu. Modlil se s ním a četl mu z bible. „Litoval svých zločinů“, řekl kardinál. Steward zabil v r. 1981 celkem 6 lidí. Při procesu tento černoch prohlašoval, že vraždy byly vyvolány rasovou nenávisť. Jeho žádost o milost byla 17. září zamítnuta. Následující den byl usmrčen injekcí.

„V jistém smyslu sedíme on i já ve stejném člunu“, řekl Bernardin. „Vím, že dnes zemře, a vím, že i já velmi brzy zemřu.“

ČBK

□ Stanovisko Vatikánu k atomové energii

Vedoucí delegace Svatého stolce na 40. řádném zasedání Mezinárodní agentury pro atomovou energii Mons. Mario Zenari pronesl projev, ve kterém uvedl mj.: „Nukleární věk, kromě obav, které vyvolal, přinesl i možnost určité obnovy, zvláštní aktivní závazek člověka, aby respektoval sebe, druhé a celé stvoření.“

Lidstvo ohrožené nejstrašnější a nejvšeobecnější hrozbou, která kdy byla známa, si uvědomilo víc než dřív svou vlastní odpovědnost...“ Mons. Zenari uvedl, že Svatý stolec „bere s uspokojením na vědomí snahu dát absolutní prvenství bezpečnosti při užití atomové energie a sdílí přesvědčení, že nukleární bezpečnost má přednost před všemi jinými zřeteli“.

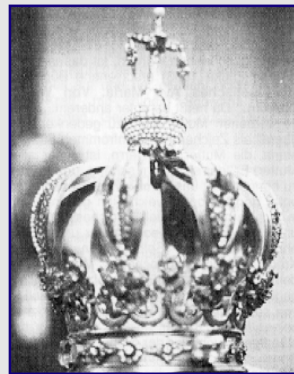
□ „Slovanští věrozvěsti“ – vlastní scénku o příchodu sv.

Cyrila a Metoděje na Moravu zahráli na Velehradě 14. září v kapli svatých Cyrila a Metoděje při ministrantské pouti jako svoji 20. premiéru mladí sourozenci Černí z Prostějova. Divadelní prázdniny neměli. Účinkovali nejen v domácím prostředí v Prostějově, v Olomouci a okolí (pravidelně v kapli sv. Jana Sarkandra), v olomoucké vazební věznici, ale vystoupili i v Horní a Dolní Libině, Mladoňově, Sobotině a ve Velkých Losínách, kde měli představení pro dětské a dospělé pacienty lázní.

□ Nový řeckokatolický biskup

USA: Řeckokatolická církev 21. září zvolila arcibiskupem poprvé kněze narozeného ve Spojených státech. 51letý Spiridon prohlásil před asi tisícem věřících, že svůj úřad nechce vykonávat diktátorsky. Založí pracovní výbor, se kterým bude moci hovořit o společných očekáváních a projektech.

Poselství pro toto století

Do korunky Panny Marie Fatimské, kterou portugalský národ věnoval Matce Boží jako dík za ochranu před hrůzami války, byla vložena jako zvláštní „šperk“ – kulka, kterou byl zasažen Jan Pavel II. 13. května 1981 na Svato-petrském náměstí. Když Jan Pavel II. navštívil atentátníka ve vězení, zeptal se Ali: „Jak to, že jste nezemřel? Já jsem mřít přece!“ – Nevěděl, že jeho kulku řídila ještě jiná ruka. Svatý otec byl velmi dojat skutečností, že k atentátu došlo ve výroční den 1. fatimského zjevení. Během svého pobytu v nemocnici velmi rozjímal o souvislosti této události s poselstvím Panny Marie z Fatimy. Pří- mým důsledkem bylo dvojí zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie: 13. května 1982 a 25. března 1984, ke kterému nechal přinést sochu Panny Marie Fatimské na Náměstí Sv. Petra. Když Jan Pavel II, mluví o fatimském poselství jako o poselství století, myslí tím především poselství **pro toto století, poslední století tohoto tisíciletí.**

Podle zahraničních pramenů

□ Zahájení nového akademického roku

Praha: Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy otevřela v úterý 24. září své brány. Velký kancléř fakulty pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk zahájil slavnostní bohoslužbou „Veni Sancte“ v seminárním kostele sv. Vojtěcha v Praze – Dejvicích nový akademický rok. Nad posláním a službou Kristova kněze v moderní době se v promluvě zamyslel českobudějovický biskup Mons. Antonín Liška.

V akademickém roce 1996/1997 bude podle předběžných informací na fakultě studovat náboženské nauky celkem 510 studentek a studentů, z toho 160 na denním studiu teologie a 350 dálkově. Na kněžskou službu se z celkového počtu připravují 94 bohoslovci z pěti českých diecézí (Praha, Hradec Králové, Litoměřice, Plzeň a České Budějovice), dále několik řádových bohoslovců a několik studentů z Ukrajiny.

Olomouc: V pondělí 23. září zahájila nový akademický rok též Cyrilometodějská teologická fa-

kulta Univerzity Palackého v Olomouci, na které v letošním akademickém roce studuje celkem 681 studentek a studentů. Z toho jsou na denní studium „teologie“ zapsáni 263 studenti, na obor „křesťanská výchova a český jazyk“ 54 a na dálkové studium „křesťanská výchova“ 364. Na kněžskou službu se z celkového počtu připravuje 145 bohoslovců ze tří moravských diecézí (Olomouc, Brno, Ostrava), několik studentů z Ukrajiny a členové některých řeholních řádů a kongregací.

České Budějovice: Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích zahájí nový akademický rok 1. října slavnostním „Veni Sancte“ ve svatomikulášské katedrále v 10.00 hodin. Podle předběžných informací bude v akademickém roce 1996/1997 na fakultě studovat celkem 341 studentek a studentů, z toho 196 na denním a 145 na dálkovém studiu. Z celkového počtu zde studuje 9 bohoslovců z kongregace salesiánů Dona Boska.

ČBK

Assiský světec dnešku

5. Okny chodby baziliky S. Maria degli Angeli v Assisi se díváme do zahrady na keř růží bez trní. Připomíná skutečnost, jak si František ukládá přísné pokání ulehnout s holým tělem do trní tohoto keře. Ty však v okamžiku skutečného záměru zmizí.

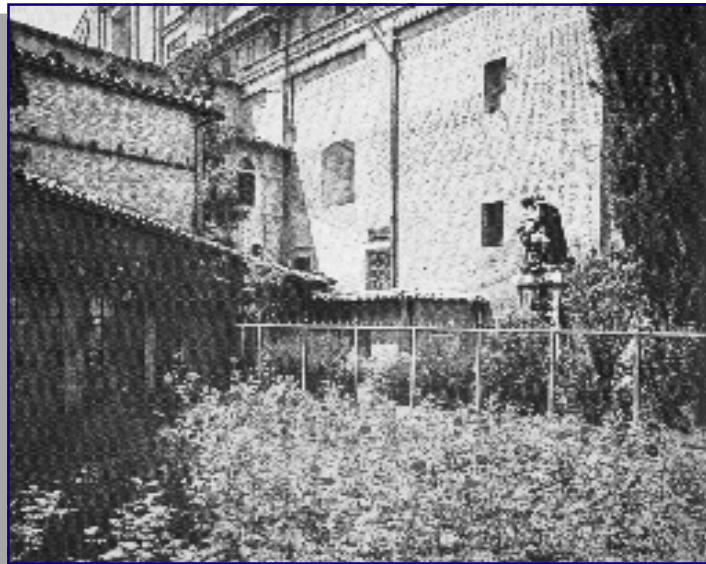
Františkova úcta ke svátosti smíření je další výzvou v dnešní době těm, kteří tuto svátost odkládají na dobu pozdější. Někdy z lidsky pojímaného strachu „zpovídat se knězi“, většinou však z neznalosti vlastní podstaty svátosti. František podněcuje nejen své současníky, ale celé další generace k tomu, že se člověk ve svátosti smíření setkává s odpouštějícím Ježíšem. S odstupem několika staletí jakoby nám říkal: svátost smíření je znamením a projevem Božího přátelství. Pomůžte Ti, aby mezi Tebou, Bohem a bližními bylo opět vše v pořádku...

6. A co důvěra? Sinusoida intenzity důvěry odhaluje i u Františka dočasné prohry. Ty se však většinou proměňují ve výhry. Získává si ji totiž u lidí i u tehdejší církevní hierarchie přesvědčivou obhajobou Kristovy pravdy, obětavostí, mravní čistotou a osobním příkladem chudoby. František si totiž právě ve chvílích zdánlivých dočasných proher uvědomoval, že v oněch krizových fázích musí dát odeznít sporadickým projevům emocí a euforie a nasadit páky rozumu, vůle, ale zejména víry, naděje a lásky. Viděl dobře důsledky nebezpečí u těch, kteří se spoléhali jen na vlastní síly. Nejednou byl příkladem toho, že síly dobra, spravedlnosti a pravdy zklidňují duši člověka mnohem rychleji a účinněji. Byl si vědom, že horizontální komunikace důvěry může zklamat v kterémkoliv okamžiku. Vertikální však setrvává a sílí. Tedy proces jakési „očistné lázně“ lidského sblížení, tak potřebné právě v současné době.

7. Když bohatý obchodník Pietro Bernardone veřejně vydědil svého „podivného“ syna Františka a ten se v úplné chudobě oddal Boží službě, okouzilo toto Františkovo velkodušné rozhodnutí assiskou dvanáctiletou šlechtickou dceru Kláru. Ta – po pětiletém procesu vnitřní konverze – opustila tajně v roce 1212 svůj domov (když ji chtěl její poručník – strýc – provdat) a složila do rukou Františka z Assisi v Porciunkule slib chudoby, čistoty a poslušnosti. Tím se neodvolatelně zasvětila Bohu.

Všimněme si v této souvislosti implicitního vlivu Františka a Kláry na současný výchovně-vzdělávací systém Církve ve světě. Je totiž orientován především na hledání takových účinných prostředků a metod, aby se překonávalo limitující nebezpečí pro lidstvo 21. století: Církve se musí dostat ke každému člověku zvláště. Jinak by byl ohrožen proces rozvoje jeho inkulturace.

Jsou to i fenomény Františkova rozhodnutí zavést teologická řeholní studia v tehdejší italské Boloni. Významnou pedagogickou osobností tam byl sv. Antonín Paduánský. V boji proti „špinavým“ penězům – a to kritikou i do vlastních řad církevní hierarchie – postavil sv. Antonín Paduánský jako vzor ekologicky myslícího a jednjícího člověka právě Františka z Assisi. V této sociální roli je podnětný právě pro společnost na přelomu 20. a 21. století, která se ocitá v ekologické krizi, devastuje životní prostředí a ohrožuje vlastní zdraví a život.

S. Maria degli Angeli – zahrada růží

8. František z Assisi věřil v sílu vanutí Ducha svatého. Pevně věřil v naplnění Kristova příslibu – seslání Ducha svatého. V Církev, která představuje živé křesťanské společenství. Královské kněžství jáhna Františka lze shrnout do několika slov Ježíšových. Podle nich žil a z nich se duchovně radoval: „Já jsem si Tě vyvolil, abys trpěl...“ Nejedna Františkova životní situace dává v historii Církve sílu pro víru pronásledovaným; mnohým kněžím, řeholníkům, ale i laikům, kteří v uplynulém půlstoletí trávili dny, měsíce a roky v internaci a věznicích. Právě tito hrdinové tam rostli v duchovní radosti, že jsou svědky na cestě k Otci. I František si byl vědom, že neexistuje jen těch sedm známých darů Ducha svatého. Byl přesvědčen, že každý člověk může a je obdarován dalšími neopakovatelnými dary, které ho chrání před egoismem osobního zájmu a scestím, které může vyústit až v rozchodu s Bohem, s jeho plánem s námi.

František viděl i v apoštolu Petrovi – prvním Kristově námětku na zemi – příklad síly vanutí Ducha svatého. Znal z dějin spásy, jak učenci a další vzdělaní lidé reagovali na výzvu prostého rybaře: „Otevřete bránu!“ – na apel ke spasení ve

křtu a dali se (jednalo se o tři tisíce) tehdy bezprostředně pokřtít. Tak, jak si František uvědomoval Petrova ducha, že Kristus je Vykupitel, tak si např. uvědomuje i papež Jan Pavel II., že není již jen Karol Wojtyła (svěřil se s tím jednou Františku kardinálu Tomáškoví), ale především Petrovým nástupcem pro katolickou církev a současně pastýřem stádece všech lidí dobré vůle.

František nejednou vyslovil větu: „Lásky je třeba. Lásku nést je mnohem těžší než nejtěžší břemeno na svých bedrech...“ To je třeba si uvědomit při otevření se Bohu lítostí na počátku každé mše svaté, kdy Pán nečeká od nás nějaký kvantitativní výčet dobrých skutků, nýbrž nabízí nám milost, abychom ji mohli rozdávat v dobrovolném apoštolátu jiným na pomoc plnění Božího plánu. Pochopíme pak i Františkovu vizi Ducha svatého jako vody života našeho znovuzrození ve křtu a verifikaci Božího procesu – poslat Syna, aby vykoupil svět, který pak Duch svatý naplňuje ve společenství Církve.

Kristem splněný letnicový příslib realizoval jak sv. František z Assisi se svými spolubratři, tak sv. Klára se svými spolusestrami. Oba řeholní řády spolu s třetím laickým pomáhají

dodnes biskupům a kněžím v tom, aby se stali hojiteli duchovních nemocí doby – egoismu, nemravnosti, či tzv. „průměrného“ křesťanství a hledali cesty k vytváření „živých“ společenství se ctnostmi věrnosti, vytrvalosti, radosti, s ochotou „dát se k dispozici“ ve službě potřebným.

9. Šlo o mimořádnou osobnost. Říká se, že každý svatý má své ctitele, ale i odpůrce. O Františkovi z Assisi se tvrdí, že nikdy neměl a dosud nemá nepřitele. Jde pouze o proces, že ne všichni ho ještě dosud plně pochopili, ale všichni, a to i lidé jiného vyznání (např. anglikáni, či skandinávští protestanté a další), ba i nevěřící, si ho váží a milují. A proč? František nám zanechává svou teologii v osobním životě podle víry a v úctě k Bohu, v tréninku lásky k Ježíši a Církvi, rodinám, bližním a sobě, přírodě, v čistotě, spravedlnosti, pravdě a čestnosti.

*doc. PhDr. Jaroslav
Telec, Csc.*

Literatura a prameny:

- Ondruš, R.: Blízki Bohu a ľudom, Trnava – Bratislava, 1991
Green, J.: Brat František, Bratislava, 1992
Mederlet, E.: Beránkova svatba, Olomouc, 1996
Baláž, R.: Aby sme nežili polovičato, Bratislava, 1995
Kaňa, J. – Schrötterová, P.: Odpušť, Praha, 1994
Malovec, P.: Duch ilúzií, Bratislava, 1996
Pauliny, A.: Meditace z vigilie Seslání Ducha svätého, Šaštín, 1996
Petrik, F.: Z homilií, Spytihněv, 1996
Meisner, J.: Eucharistie und Evangelisierung, Köln, 1993
Feldmann, Ch.: Svatý Antonín Paduánský, Olomouc, 1996
Jan Pavel II.: Dokumenty z apoštolské cesty v Latinské Americe 1979, Praha, 1979

Poselství – pokračování ze strany č. 7

Stejně tak, jako se to stalo Ježíšovi. Když Ježíš vzkřísil z mrtvých Lazara, velekněz Kaifáš zůstal v ještě větší zlobě, v nevoli, v nepokoji vůči Ježíšovi a usiloval ho zabít.

Proč se tento velekněz nezeptal, kdo je ten, kdo křísí mrtvé? To je tajemství člověka, to jsou mystéria vnější, znaky člověka. Protože tyto znaky nepřivedly k Bohu některé lidi. A v tolika tisících, dokonce v miliónech srdcích lidí, kteří slyšeli o tomto uzdravení ženy z Bostonu, poděkovali a děkují Panně Marii, protože jsou přesvědčeni, že za toto uzdravení se přimluvila Panna Maria. Stejně tak jako vzkříšený Lazar. Jeho vzkříšení vyvolalo velkou radost v srdcích jeho sester.

Další znamení, a to lepší znamení, jsou obrácení. Jsou to znamení – zázraky morálního charakteru. Je to proměna lidského srdce. Je něco ještě silnějšího a mocnějšího než tento vnější znak a znamení, něco názornějšího? Mezi několika desítkami tisíc byl nyní na 15. výročí v Medžugorje jeden anglikánský pastor. Byl tam se svými farníky. Řekl: „Již před rokem, když jsi byl u nás, jsme se rozhodli se svými farníky, celá famost, že se budeme modlit růženec každý den společně. A tak se každý den společně modlíme růženec. Přišli jsme sem do Medžugorje na 15. výročí zjevení. Protože všichni se připravujeme vstoupit do katolické církve a stát se katolíky.“ Celkem jednoduchý, obyčejný anglikánský kněz hovoří o svém velkém rozhodnutí a přeměně svého srdce. O přeměně celé famosti.

Před několika měsíci jsem byl v Americe. Jeden dobrý a pohledný novinář, známý, připravil velké setkání s protestantským knězem a jeho věřícími.

Když toto setkání začalo, řekl tento kněz: „Jsem protestant. A vy mě nazýváte knězem. Já jsem vaším farářem. Napsal jsem 8 knih a všech 8 je o církvi. Znáte mě a čtete tyto knihy. Ale byl jsem v Medžugorje. Můj přítel, novinář a spisovatel mi ukázal a odhalil Medžugorje. Já jsem v Medžugorje našel pokoj. Já jsem vlastně předtím ve svých knihách psal, že i moje anglikánská církev je skutečná a pravá. Stejná jako katolická a protestantská, luteránská nebo nějaká jiná. Ale dostal jsem zvláštní milost a poznal jsem skutečnou církev. Prosim vás, už víc nečtěte moje knihy. Spalte je. Protože já chci napsat novou knihu o církvi. Napsal jsem dopis Svätému Otcovi, aby mě přijal do církve, a aby mě vysvětil na kněze.“ – Svätý otec vykonal svěcení anglikánského kněze na katolického kněze v letošním roce 29. června na svátek sv. Petra a Pavla.

A on mi říká: „Vy mě nazýváte knězem, ale já nejsem kněz. Protože já jsem nikdy nikoho z vás nezpovídal. Proč jsem vás nezpovídal? Protože jsem nebyl knězem. Já potřebuji svatou zpověď. Stejně tak potřebuje svatou zpověď moje žena, moje děti a každý z nás. Proč jsem nikoho nezpovídal? Protože nejsem knězem. Proč nemáme mši svatou? Protože nemáme kněžstvo. A rozhodl jsem se stát se knězem. Nevím, kam kráčí Amerika. Ale vím, kam kráčím já. Jdu s mým papežem a s mou církví. Rozhodl jsem se stát katolíkem a katolickým knězem.“

A lidé byli šťastní. Byli velmi šťastní, že mohli slyšet tato slova a poselství. Ten večer přemýšleli o tom, co znamená pro člověka obrátit se, změnit se. Kdybychom dali tomuto anglikánskému knězi všechny katolické knihy, všechnu nábožen-

skou literaturu, nebyl by je četl, protože je znal, protože je studoval. Ale našel milost, dostalo se mu osvícení. A rozhodl se stát se knězem. A to je milost, kterou potřebujeme i my. To je to stéblo, skrze jehož plody můžeme poznat, co je to Medžugorje.

Kdo je v Medžugorje? Blahoslavená Panna Maria, Matka našeho Pána anebo jak ona sebe nazývá, Královna pokoje. O ní tu chci hovořit. Protože vaši pradědové a dědové kvůli tomu mnoho vytrpěli. Před tímto chrámem stojí dům, na kterém je napsáno, že patří protestantům. Tehdy v průběhu reformace lidé mnohem víc trpěli, než si můžeme představit. Všichni ti, kdo se v té době stali katolíky, vytrpěli mnohem více, než my za vlády komunismu. Ale lidé zůstali věrní. Mnozí kněží zůstali věrní. A ve vaší zemi se zachránila víra. Ale i potom, když později přichází komunismus, vaše víra zůstává pevná. Každý měl možnost zaprodat svou víru, aby mu bylo lehčeji, protože tehdy se zdálo, že komunismus nikdy neskončí. Ale vy jste zůstali věrní. A je to Boží milost. To je to, za co se církev modlíla pro nás. A zůstali jste věrní.

Zjevení Panny Marie v Medžugorje jsou velkou přípravou pro nové tisíciletí církve. Zjevení Panny Marie obsahují ty myšlenky, které jsou obsahem II. Vatikánského koncilu: nejen to, co bylo napsáno v knihách, nyní je to už praxe, je to vlastně život. Když Panna Maria před 15 lety řekla dětem, vizionářům: „Jste pro mě důležité“. Teprve nyní, po 15 letech, můžeme zjistit, jak velmi byly tyto děti důležité. Milióny a milióny lidí prošly Medžugorjem za těch 15 let a uvěřily svědectví dětí. Uvěřily přítomnosti Panny Marie a našly zvláštní milost. A takto se tyto lidé, poutníci, stali sami jejími svědky. (Pokračování příště)

FATIMA - Měsíční příloha světla
CHYBÍ

Cesta Jana Pavla II. do Francie

Papež Jan Pavel II. navštívil ve dnech 19. – 22. září Francii

Ve čtvrtek 19. září dopoledne se Papež Jan Pavel II. po svém příletu do Francie setkal v soukromém rozhovoru s prezidentem republiky Jacquesem Chirackem a při této příležitosti také s dalšími státními zástupci. Odpoledne odletěl do Saint-Laurent-sur-Sevre, kde v konventu Sester Božské moudrosti pozdravil mládež a obyvatelstvo („Court des Cerises“). Večer strávil v bazilice spolu s řeholníky a řeholnicemi západní Francie.

V pátek 20. září Jan Pavel II. navštívil poutní místo Sainte-Anne d'Auray, kde se konala eucharistická slavnost. Večer pak následovalo setkání s mladými manželskými páry a jejich dětmi v „Parc du Memorial“.

V sobotu 21. září při eucharistické slavnosti v Tour bylo vzpomenu 1600. výročí smrti sv. Martina. Odpoledne se pak v bazilice sv. Martina uskutečnilo setkání s chudými a lidmi nacházejícími se v těžkých životních poměrech.

V neděli 22. září sloužil v Remeši Papež Jan Pavel II.

dopoledne mši sv. na místním letišti. Přes chladné počasí bylo přítomno asi 200 tisíc věřících, aby spolu s Janem Pavlem II. oslavili 1500 let od křtu krále Chlodvíka. Bylo mezi nimi velké množství mladých, kteří papeže nadšeně zdravili a mávali oranžovými vlaječkami.

Proti návštěvě demonstrovalo v Paříži asi 1500 lidí, v Rennes v sobotu přibližně 100.

Ve svém kázání poukázal papež na význam křtu. Pozdravil také zástupce jiných křesťanských vyznání a židovského společenství. O králi Chlodvíkovi řekl, že delší dobu přemýšlel o křesťanství. Toto velké výročí křtu dává příležitost k zhodnocení duchovních dějin této země, řekl papež. Církev je vždy církví přítomnosti, dědictví minulosti však nepovažuje za překonané, neboť je v něm síla inspirace. Církev tedy nesmí ustrnout, ale musí žít pro dnešek. To platí především o katolických integristech, kteří se často pokoušejí s odvoláním na Chlodvíka nebo Johan-

ku z Arku zapomenout na francouzskou revoluci.

Při polední modlitbě Anděl Páně shmul Jan Pavel II. hlavní body své pastorační návštěvy: solidarita, upevnění rodiny, sebevědomé vystupování církve a její sociální angažovanost. V modlitbě prosil Pannu Marii o její podporu pro křesťany Francie a světa.

V poledne se papež setkal s francouzskými biskupy při obědě, na kterém promluvil předseda biskupské konference arcibiskup Joseph Duval. Poselství Jana Pavla II. bylo předáno přítomným biskupům písemně.

V podvečer se v remešské katedrále konala za přítomnosti Jana Pavla II. bohoslužba slova.

Odpoledne se papež Jan Pavel II. setkal se spolupracovní-

ky diecézní duchovní správy, kterými jsou převážně laici.

V promluvě v místní katedrále vyzvedl úlohu laiků v životě francouz-

ské církve.

Připomněl však také, že nemohou nahradit kněze.

Poprosil laiky, aby uvažovali o roli kněží a biskupů. Jenom oni jsou vysvěceni

k slavení eucharistie a k udílení i dalších svátostí. Jsou prvními nositeli Božího slova. Pak papež připomněl, že prvním a jediným svědkem pravdy je Kristus. Nakonec vyslovil přání, aby společné hledání vedlo k prohlubování víry a k tomu, aby byli věřící jejichi nebojácnými svědky ve francouzské společnosti. Zároveň žádal, aby křesťané věnovali větší pozornost potřebám doby. To může dělat každý křesťan, neboť má jistotu, že vzkříšený Kristus je zachráncem světa.

V 19.15 hodin odletěl papež Jan Pavel II. zpět do Říma.

ČBK

POHŘEB BURUNDSKÉHO ARCIBISKUPA

Pohřební obřady za zavražděného burundského arcibiskupa Joachima Ruhuna vykonal 17. září ráno, v katedrále v Gitegu prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, kardinál Jozef Tomko. V promluvě kardinál Tomko, který je slovenské národnosti, řekl, že jej Svatý otec posílá, aby vyjádřil solidaritu celé světové církve se zkušným lidem, který v Burundi trpí krvavými boji mezi jednotlivými kmeny. Kardinál vyjádřil naději, že oběť arcibiskupa Ruhuna, který byl zavražděn 9. září, uspíší příchod odpuštění a smíření do této oblasti. ČBK

BOHOSLUŽBA ZA ZAVRAŽDĚNÉHO KNĚZE

Praha: Ve čtvrtek 19. září navštívil brandýskou farnost apoštolský nuncius arcibiskup Giovanni Coppa v doprovodu generálního sekretáře České biskupské konference Mons. Karla Simandla.

V 17.00 hodin přivítal hosty vikář Milan Martínásek, který je posléze uvedl do kostela naplněného věřícími, kněžími a řeholnicemi. V kázání při bohoslužbě slova arcibiskup Coppa uvedl, že oběť života P. Zbořila je završením jeho každodenního zpřítomňování Kristova utrpení a smrti při eucharistické hostině. Apoštolský

nuncius ocenil zavražděného kněze jako dobrého pastýře, který byl na všech svých působitých znám svou vlídností, dobrotou a láskou k duším a ke všem potřebným lidem. V závěru přítomné věřící ujistil, že se modlí nejen za zesnulého pastýře, ale i za jeho zarmoucenou farnost. Bohoslužba slova byla zakončena apoštolským požehnaním, které udělil arcibiskup Giovanni Coppa. Poté vyjádřil projev účasti sestře zesnulého a setrval s věřícími v krátkém rozhovoru. Před návratem do Prahy navštívil apoštolský nuncius Kněžský domov ve Staré Boleslavi a poutní chrám Panny Marie, kde uctil Paladium země České. ČBK

MUČEDNÍCI 20. století

Papež Jan Pavel II. doufá, že dojde brzy k sjednocení křesťanů, především pokud jde o pravoslavnou a katolickou církev. Řekl to ve své letní rezidenci v Castel Gandolfo. Ocenil statečnost a náboženské přesvědčení bezpočetných věřících katolíků a pravoslavných, kteří se stali obětí komunistické perzekuce ve Východní Evropě. Byli to skuteční mučedníci 20. století, kterým musí být vděční věřící v Evropě i na celém světě. Krev těchto mučedníků musí na prahu třetího tisíciletí přispět k sjednocení křesťanů.

Deutsche Tagespost

❑ Tři roky ve službách zpravodajské centrály Vůdcova hlavního stanu

Alfons Schulz byl od ledna 1942 do dubna 1945, tj. několik dní před Hitlerovou smrtí nepřetržitě zaměstnán ve zpravodajské centrále vůdcova hlavního stanu. Měl prakticky přístup i k nejtajnějším materiálům a mohl sledovat, jak Hitler jednal s nejvyššími postavami, špičkami armády a svými ministry. Schulzovy paměti, které právě vyšly knižně, představují kousek světových dějin z první ruky a umožňují nahlédnout do soukromého života Adolfa Hitlera. Autor se pokouší s využitím exkluzivních obrazových materiálů ze svého soukromého archivu a nevýratných faktů ukázat celou proľhanost, ubohost a krutost tehdejších nacistických bossů, především Hitlera. Hitler byl připraven obětovat svůj vlastní národ, který nebyl hoden jeho velikosti, do posledního obyvatele a neodvratný zánik velkoněmecké říše použít jako podnět ke vzniku nové ságy o Nibelunzích: „Celý národ rád umře pro svého milovaného Vůdce!“ Hitlerův mýtus je tak postaven do realistického světla, kterého by si měli všimnout především neonacisté.

Alfons Schulz: Drei Jahre in der Nachrichten-Zentrale des Führer-Hauptquartiers. Christiana-Verlag, 160 stran, 60 fotografií.

❑ Satanisté a eucharistické svato-krádeže

Turínský generální vikář Franco Peradotto varoval před zneužíváním proměněných hostií. Díky způsobu přijímání na ruku se stále častěji stává, že se hostie z chrámů odnášejí a dávají k dispozici při satanských kultech. Již dříve varoval před tímto jevem turínský kardinál Giovanni Saldarini. Turín a Piemont patří za pevnosti satanismu.

P. Gabriel Amorth, římský exorcista, činí za tento jev odpovědnou samotnou církev. Hierarchie zanedbává povinnost vyučovat pravdu o satanovi. Na rozdíl od pravoslavných a protestantů takřka zcela upadla v katolické církvi praxe exorcismu, který je pokládán za přežitek temného středověku. V Itálii se množí zločiny pramenící ze satanismu. Italské ministerstvo vnitra zřídilo zvláštní jednotky pro kontrolu sekt. Satanský charakter a kult ďábla se vyskytuje u 366 sekt. Pod heslem „Církev bere, satan dává“ rozdávají satanisté na ulicích poukázky na 50 000 lir.

Sedmdesátiletý kněz Gabriele Amorth, kterého spolu s dalšími 40 kněžími pověřila biskupská konference provádět církevní exorcismy, zdůraznil pro časopis 30GIORNI, že počet postižených stále roste. To je důsledek účasti v sektách. Lidé nemají při tom tušení, že se vystavují působení démonických sil. Posedlost ďáblem se projevuje v tělesných a duševních poruchách, které nereagují na žádný zásah v oblasti medicíny. Případy skutečné úplné posedlosti jsou ovšem spíše řídké. Dalšími příčinami je setrvávání v těžkém hříchu nebo také kletby. Někteří lidé platí osobám, které praktikují černou magii, aby ublížili se satanovou pomocí jiným lidem.

Proti démonům pomáhá modlitba a jednání s eucharistickým Kristem v Nejsvětější oběti. Exorcista P. Johann Ritter, který vymítal ďábla z Annelise Michel, napsal k tomu tuto zkušenost:

„Když jsem se zabýval případem posedlé Magdy, řekl mi jeden z ďáblů toto:

1. Jsme volni jako nikdy před tím. Lidské hříchy nás osvobodily z našich pout.
2. Máme v plánu veliký útok na lidstvo.
3. Abychom dosáhli svého cíle, musíme se nejdříve postarat o to, aby lidé přestali věřit v naši existenci. My pak můžeme nerušeně působit. Budeme podporovat každého, kdo na nás již nevěří.
4. Nebezpeční jsou pro nás kněží, protože si zachovávají citlivost a vnímavost pro naše působení.
5. Usilujeme o to narušit kněze, aby nebyli kněžími tak naplni, jako byl kdysi farář z Arsu. Snažíme se rozrušit v nich to, co je nadpřirozené.
6. Budeme bojovat proti mši, protože z ní vychází veliká síla.
7. Naši největší nepřítelkyní je „Dáma“. Proto ji budeme špinit a bojovat proti víře v její čistotu.
8. Ze svatých nemáme strach. Když dosáhne toho, že kněží se rozloží, budou svatí sami padat ze stěn.

Posedlou Magdu přiměl satan k tomu, aby ukradla v kostele více než 300 posvěcených hostií.

Tento případ se stal před 54 lety. Každý může sám posoudit, nakolik se ďáblova prognóza vyplňuje.

P. Amorth potvrdil, že vymítání ďáblůvé opakovaně prohlásili, že přijímání na ruku je jejich velký úspěch.

Timor Domini 2/96

Oficiální fotografie z audience u Svätého otce při národní pouti do Říma jsou vystaveny v Kněžském semináři v Olomouci do 1. 10. 1996, kde je možné si je objednat. Cena podle formátu: 120,- Kč a 80,- Kč.

Pout' na nejstarší mariánské poutní místo do Staré Boleslavi k Palladiu země české

Autobus odjíždí každou poslední sobotu v měsíci v 8.00 hod. od kostela sv. Ludmily v Praze 2. Mše svatá v chrámu P. Marie ve Staré Boleslavi je v 9.00 hod.

Eucharistická adorace v kostele svaté Ludmily v Praze-Vinohradech

Zahájení 4. října 1996 mši svatou v 7.30 hod. Po ní celodenní výstav Nejsvětější svátosti. **V 15.30 hod. společná adorace**, kterou povedou strahovští premonstráti a sestry boromejky. Zakončení mši svatou v 16.30 hod.

DO SVATÉ ZEMĚ A EGYPTA na poslední chvíli za režijní cenu IZRAEL – EGYPT – Kypr – Rhodos – Řecko – Itálie 31. 10. – 13. 11. 1996 – 17 450,- Kč! Letecky, zpět lodí a autobusem **Vždy vše již v ceně!**
Příhlášky:
CK AVETOUR
Jiří Chválek,
Družstevní 995,
518 01 Dobruška, tel.: 0443/219 29

Informace z poutního místa Křtiny

Na první sobotu 5. října povede pobožnost P. Vlastimil Vaněk z Mor. Prus. Jistě přivede mládež a své farníky.

V listopadu připadá první sobota na Dušičky. Pobožnost si tedy **vykonáme až 9. listopadu**. Přejde mezi nás P. Pavel Hověz s farníky z Brna – Kr. Pole. **Závěrečná připadá na sobotu 7. prosince**. Bude spojena s mikulášskou nadílkou. Pobožnost povede P. Pavel Kopecký, děkan z Mor. Krumlova. Začínáme vždy v 15.30 hod.

Po celé září budeme vítat poutníky, kteří plánují své pouti právě na tento čas. S pomocí Boží a Panny Marie bychom rádi **letošní putování zakončili tradiční dušičkovou poutí 20. října**. Pozvání přijal arcibiskup olomoucký a metropolita moravský Mons. Jan Graubner. Bude sloužit mši svatou v 10.30 hod. za zemřelé poutníky a zemřelé dobrodince.

27. neděle v mezidobí 6. 10.

Mt 21,33–43

Bůh nás má rád. Ale on s námi také počítá. Proto očekává ovoce. A sám ho v nás tvoří. Důvěřuji mu? Přidám se k jeho práci?

Pondělí 7. 10.

Lk 10,25–37

Jestliže křesťan nejedná jako milosrdný Samaritán, není omluven. Pokud jedná jako on, jedná podobně jako Ježíš. A to nám může dodat odvalu.

Úterý 8. 10.

Lk 10,38–42

Tak to si máme všichni sednout k Ježíšovým nohám a nic nedělat? Nebylo by to špatné! Jenže v tom netkví pointa úryvku. Verš 42 zní doslova: Nebude proto kárat Marii, jak to chce Marta, neboť Maria „si vybrala nejlepší úděl“, správně pochopila příležitost mít u sebe Pána.

Středa 9. 10.

Lk 11,1–4

Ježíšova modlitba neoplývá slovy. Je maximálně úsporná. Bůh zřejmě neplytvá slovy – vždyť jeho slovo se rovná činu! A slova naší modlitby Bůh bere vážně. Těší mne to?

Čtvrtek 10. 10.

Lk 11,5–13

V době robotů, automatů, počítačů se ztrácí ctnost – vytrvalost v modlitbě. Boha ale nelze získat pro náš harmonogram! On se chce s námi spojit – i v našem čekání.

Pátek 11. 10.

Lk 24–26

Ježíš rozbíjí představu o snadnosti vítězství nad zlým duchem. Potvrzuje i naši zkušenost: stáří se nestáváme lepšími křesťany. Obstojíme jen v síle Boží, kterou můžeme přijímat vždy, i v tuto chvíli.

Sobota 12. 10.

Lk 11,27–28

Celá pýcha orientální ženy je v jejích dětech, především v synech. A porodit syna, jakým byl Ježíš, to opravňuje blahoslavít jeho matku. – Ježíš ale uvádí rozhodující a jediný před Bohem platící důvod k blahoslavení: nikoliv vazba krve, nýbrž vazba na Slovo Boží, na vůli Boží, je důvodem k blahoslavení. Tak je to i teď.

Neděle 6. října 27. neděle v mezidobí	- 1.ět.: Iz 5,1–7 Ž: 80 (79)9+12.13–14.15–16.19–20 2.ět.: Flp 4,6–9 Ev.: Mt 21,33–43	odp.: Iz 5,7a
Pondělí 7. října panátka P. Marie Růžencové	- 1.ět.: Gal 1,6–12 Ž: 110,1–2.7–8.9+10c Ev.: Lk 10,25–37	odp.: 5b
Úterý 8. října férie	- 1.ět.: Gal 1,13–24 Ž: 138,1–3.13–14ab.14c–15 Ev.: Lk 10,38–42	odp.: 24b
Středa 9. října nez. panátka sv. Dionýsie nebo sv. Jana Leonardiho	- 1.ět.: Gal 2,1–2.7–14 Ž: 116,1.2 Ev.: Lk 11,1–4	odp.: Mk 16,15
Čtvrtek 10. října férie	- 1.ět.: Gal 3,1–5 Lk 1,69–70.71–72.73–75 Ev.: Lk 11,5–13	odp.: 68
Pátek 11. října férie	- 1.ět.: Gal 3,7–14 Ž: 110,1–2.3–4.5–6 Ev.: Lk 11,15–26	odp.: 5b
Sobota 12. října panátka sv. Radim a	- 1.ět.: Gal 3,22–29 Ž: 104,2–3.4–5.6–7 Ev.: Lk 11,27–28	odp.: 8a

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
	6.10.	7.10.	8.10.	9.10.	10.10.	11.10.	12.10.
Antifona	1028	1653	1060	1075	1091	1106	1722
Žalm	783	783	786	783	783	785	783
Ranní chvály:							
Hymnus	1029	1653	1061	1076	1091	1107	1723
Antifony	1030	1554	1062	1076	1092	1107	1123
Žalmy	1030	813	1062	1076	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	1033	1554	1065	1079	1095	1111	1724
Antifona k Zach. kantiku	719	1554	1065	1080	1095	1111	1557
Prosby	1033	1655	1065	1080	1095	1111	1724
Záv. modlitba	719	1555	1065	1556	1096	1112	1557
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034	1050	1066	1081	1096	1112	1127
Antifony	1035	1051	1066	1081	1097	1113	1128
Žalmy	1035	1051	1067	1081	1097	1113	1128
Krátké čtení	1037	1054	1069	1084	1100	1115	1130
Záv. modlitba	719	1054	1069	1084	1100	1116	1131
Nešpory: SO							
Hymnus	1024	1039	1660	1071	1085	1101	1117
Antifony	1025	1040	1555	1071	1086	1102	1118
Žalmy	1025	1040	1661	1072	1087	1102	1118
Kr. čtení a zpěv	1027	1043	1555	1074	1089	1105	1120
Ant. ke kant. P. M.	719	720	1555	1074	1090	1105	1121
Prosby	1028	1043	1664	1074	1090	1105	1121
Záv. modlitba	719	719	1555	1075	1556	1106	1122
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

Představujeme

Vám...

Knihy si můžete objednat na adrese:

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc

**SYMPTOTERMÁLNÍ METODA
přirozeného plánování rodičovství – stručný návod
a záznamní tabulky, plánování rodičovství po porodu
a v období kojení
Doc. MUDr. Květoslav Šipr, Csc.**

Proč plánované rodičovství? Existuje mnoho důvodů v přirozeném řádu i v řádu Božím, aby vstup každé lidské bytosti do dějin byl rodiči odpovědně zvážený a pečlivě připravovaný.

Přirozené metody odpovídají mravním požadavkům a jsou v souladu s přirozeností člověka, to znamená, že nejsou žádným necitlivým zásahem do lidského organismu a nemají žádné škodlivé zdravotní účinky. A nejen to. Tyto přirozené metody plánovaného rodičovství nejsou jen prostředkem k řízení početí, ale slouží k růstu vzájemné lásky a úcty manželů a k jejich vzájemnému poznávání. Přispívají k vytváření hlubších vztahů mezi manžely.

„Měl jsem možnost se setkat se snoubenci, kterým zbýval do uzavření manželství pouhý týden a veškerou přípravu, na kterou poctivě „na faru“ chodili, už měli za sebou. Na moji otázku, zda vědí o přirozené metodě plánování rodičovství, odpověděli, že o něčem podobném v životě neslyšeli... Tuto skutečnost považuji pro tyto mladé lidi za tragickou. Nechci ani domyslet, k jakým prostředkům sáhnou při plánování své rodiny. Velmi bych přál všem mladým lidem, kteří vstupují do manželství, aby je někdo alespoň v základních bodech seznámil s metodou přirozeného plánování rodičovství. Vhodnou a srozumitelnou pomůckou se k tomu může stát „*Stručný návod...*“ od MUDr. K. Šipra.“ (J. B., čtenář Světla)

Složka formátu A4 obsahuje deset stran vysvětlujících textů a dvanáct záznamních tabulek. Doporučená cena 16,- Kč.

*Podrobný popis symptotermální metody s četnými názornými dvoubarevnými grafy je uveden v publikaci K. Šipr, H. Šiprová: **Přirozené a spolehlivé plánování rodičovství**, 120 stran A5, cena 79,- Kč.*

*Uvedené publikace si můžete rovněž objednat na adrese:
Zásilková prodejna **Radost a Naděje, Míčkova 59, 614 00 Brno.***

Objednávání Světla

od 5. 3. 1996

Světlo si lze objednat
na adrese:

* * *

**Matice cyrilometodějská
s. r. o.**

EXPEDICE

**Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1**

* * *

**Složka s udanou
cenou předplatného
do konce roku 1996
Vám přijde v první
dodávce Světla.**

**Nezapomeňte uvést svoji
úplnou zpáteční adresu!**

**Zájemce o předplatné
ze Slovenska prosíme,
aby se obrátili
na firmu RODENY
(adresa je uvedena v tiráži),
která Vám dá instrukce
a zašle složku
na zaplacení.**

771 00 Olomouc 1

Dolní nám. 24

EXPEDICE

Matice cyrilometodějská s.r.o.

Odesílatel:

Novinové výplatné

Poštovné úvěřováno

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matice cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelské Matice cyrilometodějské s.r.o. Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc 1; telefon a fax 068/52 228 03. Registrační značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblasťní správou pošty v Ostravě č.j. 2363/93-F/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra; podávání novinových zásilek povolené SR, š. p. ZSRP Bratislava, č.j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Protišestití redakce: U tiskárny o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmano-va, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.